

ROMÂNIA
TRIBUNALUL HUNEDOARA

Deva, Bd. 1 Decembrie 1918 nr.35, CP 330005, Județul Hunedoara
Tel:0254 211574/ fax:0254 216333 / e-mail: tribunalul.hunedoara@just.ro

operator de date cu caracter personal nr. 3073
prezentul document conține date cu caracter personal aflate sub incidența Legii nr. 677/2001

SECȚIA LITIGII DE MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI SOCIALE
SENTINȚA CIVILĂ NR.1215/LM/2014 **DOSAR NR.7208/97/2013**

Sedința publică din data de 14 mai 2014

PREȘEDINTE : **Badistru Ella Cristina** - președinte secție
Oșan Adriana Geta - asistent judiciar
Sântămărian Gabriela - asistent judiciar
Costăchescu Mariana - grefier

Pe rol fiind judecarea *acțiunii în conflict individual de muncă* formulată de reclamantul Sindicatul Învățământ Preuniversitar județul Hunedoara, în numele membrului de sindicat Popa Cătălin Gheorghe împotriva pârâtului Liceul Tehnologic „Constantin Bursan” Hunedoara, având ca obiect *drepturi bănești*.

La apelul nominal făcut în ședința publică s-a prezentat consilier juridic Radu Cristiana pentru reclamant, lipsă fiind pârâtul.

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei, după care ;

Reprezentanta reclamantului, consilier juridic Radu Cristiana a depus la dosar adeverință din care rezultă data achitării lunare a drepturilor salariale. A arătat că nu mai are alte cereri de formulat sau probe de administrat.

Instanța, din oficiu, invocă excepția prescripției parțiale a creanței pretinse pentru perioada 01.01.2010-30.09.2010 și ținând seama de înscrisurile depuse la dosar în probațiune, declară cercetarea procesului încheiată și acordă cuvântul pe excepție și pe fond :

Reprezentanta reclamantului, consilier juridic Radu Cristiana a lăsat la aprecierea instanței cu privire la excepția invocată, iar pe fondul cauzei a solicitat admiterea acțiunii așa cum a fost formulată în scris, pentru motivele expuse pe larg în cuprinsul acesteia, fără cheltuieli de judecată.

Instanța a reținut cauza în pronunțare.

TRIBUNALUL,

Asupra cauzei de față, constată următoarele :

Prin ***acțiunea în conflict individual de muncă*** formulată și înregistrată la această instanță sub nr. 7208/97/2013, **SINDICATUL ÎNVĂȚĂMÂNT PREUNIVERSITAR JUDEȚUL HUNEDOARA**, în numele și pentru membrul de sindicat, reclamantul **POPA CĂTĂLIN GHEORGHE**, a chemat în judecată pe pârâtul **LICEUL TEHNOLOGIC “CONSTANTIN BURSAN”**, solicitând obligarea acestuia din urmă la calculul și plata diferențelor de drepturi salariale neacordate, rezultate din neaplicarea Legii nr. 221/2008, pentru aprobarea O.G. nr. 15/2008, începând cu data de 01.01.2010 și până la data de 31.12.2010, actualizate în funcție de rata inflației, la data plății efective.

Acțiunea este scutită de la plata *taxei de timbru*, conform art. 270 din Codul muncii.

În fapt, s-a arătat că la 1 ianuarie 2010 au intrat în vigoare atât Legea cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cât și OUG nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, ambele acte normative conținând prevederi exprese privind obligativitatea menținerii în plată, începând cu data de 01.01.2010, a salariului avut în luna decembrie 2009 (respectiv art. 30 alin. 5 din Legea nr. 330/2009 și art. 5 alin.1 al OUG nr.1/2010).

Cum Legea cadru nr. 330/2009 garantează la nivel de principiu menținerea drepturilor salariale câștigate în sensul că „în luna ianuarie 2010 salariile nu pot fi diminuate față de luna decembrie 2009”, iar creșterile salariale prevăzute de Legea nr. 221/2008 nu sunt acordate nici în prezent personalului din învățământ, deși sunt prevăzute expres prin lege, reclamantii susțin că se cuvine a se aplica același sistem de calcul al salariilor și ulterior datei de 01.01.2010, astfel încât valoarea salariilor din anul 2010 să fie la același nivel cu cele din decembrie 2009.

S-au mai invocat disp. art. 40 alin.2 lit. c din Codul muncii privind obligația angajatorului să acorde toate drepturile ce decurg din lege, dar și prev. art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului și art. 17 a Declarației Universale a Drepturilor Omului, cu motivarea că prin neacordarea unui drept salarial reglementat printr-un act normativ și lipsirea de dreptul a mai primi vreodată sumele de bani aferente majorărilor salariale conținute în Legea nr. 221/2008 s-a creat o ingerință ce are ca efect privarea reclamanților de bunul lor, făcându-se trimitere în acest sens la jurisprudența CEDO în conformitate cu care drepturile de natură salarială reprezintă un „bun” în sensul alin. 1 al articolului 1 din primul Protocol.

În drept, au fost invocate prevederile art.112 din Codul de procedură civilă, art. 268 alin.1 lit. c Codul muncii, art. 208-211 din Legea dialogului social nr. 62/2011, art. 3 și art. 30 alin. 5 din Legea cadru nr. 330/2009, art. 5 și art. 6 din OUG nr.1/2010, art. 41 alin.5 din Constituția României.

Acțiunea este scutită de la plata taxei de timbru conform art. 270 din Codul Muncii.

Deși legal citat, pârâtul nu a depus întâmpinare.

Din examinarea actelor și lucrărilor dosarului, instanța reține următoarele :

În baza art. 248 alineat 1 din Codul de procedură civilă, instanța se va pronunța mai întâi asupra excepției invocate din oficiu, privind prescripția parțială a dreptului la acțiune, invocată din oficiu cu privire la perioada 01.01 – 30.09.2010, se constată că această excepție este întemeiată, astfel că va fi admisă, pentru următoarele considerente:

Cu privire la posibilitatea invocării din oficiu a acestei excepții, instanța constată că potrivit art. 6 alineat 2 din Codul civil în vigoare începând cu data de 01.10.2011, „actele și faptele juridice încheiate ori, după caz, săvârșite sau produse înainte de intrarea în vigoare a legii noi nu pot genera alte efecte juridice decât cele prevăzute în legea în vigoare la data încheierii sau, după caz, a săvârșirii ori producerii lor”. De asemenea, alineatul 4 al aceluiași articol prevede că „prescripțiile ... începute și neîmplinite la data intrării în vigoare a noii legi sunt în întregime supuse dispozițiilor legale care le-au instituit”.

Prin urmare, prescripția invocată în acest dosar fiind începută și neîmplinită la data intrării în vigoare a noii legi, aceasta este în întregime supusă dispozițiilor legale care le-au instituit și care permite, chiar obligă instanța la invocarea din oficiu a acesteia.

Potrivit disp. art. 1 și 3 din Decretul nr. 167/1958 privitor la prescripția extinctivă „dreptul la acțiune, având un obiect patrimonial, se stinge prin prescripție”, iar “termenul prescripției este de 3 ani.”

Față de obiectul dosarului, se constată că în speță sunt aplicabile și disp. art. 268 al. 1, lit. c, Codul muncii potrivit cărora „cererile în vederea soluționării unui conflict de muncă pot fi formulate...în termen de 3 ani de la data nașterii dreptului la acțiune, în situația în care obiectul conflictului individual de muncă constă în plata unor drepturi salariale neacordate sau a unor despăgubiri către salariat, precum și în cazul răspunderii patrimoniale a salariaților față de angajator”.

Raportat la drepturile salariale pretinse pentru perioada 01.01.2010 – 30.09.2010 inclusiv, acestea au devenit scadente în data de 14 a fiecărei luni următoare, conform adevărului de la fila

14. Astfel, salariul aferent lunii septembrie 2010 a devenit scadent la data de 14.10.2010, iar prezenta acțiune a fost formulată doar la data de 24.10.2013, cu depășirea termenului de 3 ani.

În consecință se impune admiterea excepției prescripției parțiale a dreptului la acțiune, cu privire la perioada 01.01.2010 – 30.09.2010 inclusiv.

Se apreciază că nu s-a împlinit termenul de prescripție în ce privește drepturile salariale aferente lunii octombrie 2010, raportat la data formulării acțiunii, întrucât acestea au devenit scadente doar în data de 14 a lunii următoare.

Cu privire la fondul cauzei:

Reclamantul face parte din categoria personalului didactic și didactic auxiliar, și a avut calitatea de profesor la unitatea școlară pârâtă pentru perioada vizată în acțiune.

Prin acțiunea de față se solicită calcularea și stabilirea drepturilor salariale pentru perioada 01.01.2010 – 31.12.2010 prin includerea majorărilor salariale rezultate din aplicarea Legii nr. 221/2008, raportat la prev. art.30 alin. 5 din Legea nr. 330/2009 și art. 5 alin.1 al OUG nr.1/2010.

Pentru intervalul 01.10.2008 – 31.12.2009 reclamantilor li s-a recunoscut dreptul de a beneficia de prevederile Legii nr. 221/2008 conform hotărârilor judecătorești depuse la dosar, instanța de judecată reținând în motivarea soluției că prin O.G. nr. 15/2008, privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalul didactic din învățământ, aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008, s-au prevăzut o serie de creșteri salariale personalului didactic și pentru cel didactic auxiliar, începând cu data de 01.10.2008. Ulterior, Guvernul a emis o serie de ordonanțe de urgență, prin care se reduc majorările salariale la care ar fi avut dreptul personalul din învățământ, în temeiul Legii nr. 221/2008, însă Curtea Constituțională a constatat de fiecare dată neconstituționalitatea acestora .

În același sens s-a pronunțat și Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr. 3/2011 dată în soluționarea recursului în interesul legii, respectiv: „Ca efect al deciziilor Curții Constituționale prin care au fost declarate neconstituționale O.U.G. nr. 136/2008, O.U.G. nr. 151/2008 și O.U.G. nr. 1/2009, dispozițiile O.G. nr. 15/2008, astfel cum a fost aprobată și modificată prin Legea nr. 221/2008, constituie temei legal pentru diferența dintre drepturile salariale cuvenite funcțiilor didactice potrivit acestui act normativ și drepturile salariale efectiv încasate, cu începere de la 1 octombrie 2008 și până la data de 31 decembrie 2009”.

În această situație este evident ca salariul reclamantului trebuia calculat cu includerea diferențelor salariale acordate prin Legea nr. 221/2008 și recunoscute prin hotărâri judecătorești, inclusiv în ceea ce privește salariile cuvenite pe luna decembrie 2009.

Or, în conformitate cu prev. art. 30 alin. 5 din Legea nr. 330/2009, „în anul 2010, personalul aflat în funcție la 31 decembrie 2009 își va păstra salariul avut fără a fi afectat de măsurile de reducere a cheltuielilor de personal din luna decembrie 2009...”. Reglementări asemănătoare sub aspectul obligativității menținerii în plată a cuantumului salariului avut de personalul plătit din fonduri publice, deci inclusiv personalul didactic și didactic auxiliar din învățământ, se regăsesc și în cuprinsul art. 5 alin.1 și 6 alin.1 din OUG nr.1/2010.

Față de succesiunea actelor normative enumerate, având în vedere deciziile Curții Constituționale, Decizia nr. 3/2011 a Înaltei Curți de Casație și Justiție dar și dispozițiile hotărârii judecătorești prin care a fost obligat pârâtul sa-i calculeze și să-i acorde reclamantului drepturile salariale pe perioada 01.10.2008 – 31.12.2009 cu includerea majorărilor prevăzute de Legea nr. 221/2008, precum și față de dispozițiile art. 30 alin. 5 al Legii nr. 330/2009 și al art. 5 alin. 1 și art. 6 alin. 1 din OUG nr. 1/2010, rezultă că pentru intervalul 01.01.2010 – 31.12.2010 reclamantului trebuie să i se calculeze și să i se plătească drepturile salariale lunare tot prin includerea majorărilor operate prin Legea nr. 221/2008. Aceasta, pentru a nu se ajunge la situația interzisă prin lege de a nu se acorda personalului aflat în funcție în anul 2010, un salariu cel puțin egal cu cel aflat în plata în luna decembrie 2009.

Având în vedere motivele de fapt și de drept mai sus enunțate, raportat la prev. Legii nr. 330/2009, acțiunea în conflict de drepturi, astfel cum a fost formulată de către reclamant, va fi admisă în parte ca întemeiată.

Ca urmare, va fi obligat pârâtul la calculul și plata drepturilor salariale neacordate (diferențe de drepturi salariale conferite de Legea nr.221/2008), cu respectarea termenului de prescripție,

reprezentând diferența dintre drepturile salariale efectiv încasate și cele cuvenite în conformitate cu prevederile Legii 330/2009, începând cu data de 01.10.2010 și până la data de 31.12.2010.

Pentru o justă despăgubire și pentru repararea prejudiciului suferit, în baza art. 161 alin. 4 din Codul muncii, se va dispune actualizarea acestor sume cu indicii de inflație la data plății efective.

Văzând și disp.art. 453 din Codul de procedură civilă,

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂȘTE:**

Admite excepția prescripției parțiale a dreptului material la acțiune invocată din oficiu și în consecință respinge ca prescrise pretențiile aferente perioadei 01.01.2010-30.09.2010.

Admite în parte acțiunea în conflict individual de muncă formulată de către SINDICATUL ÎNVĂȚĂMÂNT PREUNIVERSITAR JUDEȚUL HUNEDOARA cu sediul în Deva, str. Gheorghe Barițiu, nr.2, corp B-mansardă, jud. Hunedoara în numele și pentru membrul de sindicat, reclamantul POPA CĂTĂLIN GHEORGHE cu domiciliul procesual ales la sediul Sindicatului Învățământ Preuniversitar Județul Hunedoara, împotriva pârâtului LICEUL TEHNOLOGIC "CONSTANTIN BURSAN" cu sediul în Hunedoara, str. Turnătorului, nr. 1, jud. Hunedoara și în consecință:

Obligă pe pârât la calculul și plata către reclamant a diferențelor de drepturi salariale neacordate, reprezentând diferența dintre drepturile salariale efectiv încasate și cele cuvenite în conformitate cu prevederile Legii nr. 221/2008 și a Legii nr. 330/2009, pentru perioada 01.10.2010 - 31.12.2010, actualizate cu coeficientul de inflație la data plății efective.

Respinge în rest acțiunea.

Fără cheltuieli de judecată.

Executorie de drept.

Cu drept de apel în termen de 10 zile de la comunicare.

Apelul se depune la Tribunalul Hunedoara.

Pronunțată în ședință publică, azi, 14.05.2014.

PREȘEDINTE,
Badistru Ella Cristina

ASISTENȚI JUDICIARI,

Oșan Adriana Geta, Sântămărian Gabriela
Concediu odihnă,
Președinte complet,
Badistru Ella Cristina

GREFIER,

Costăchescu Mariana

